

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 1991

στην υπόθεση C-306/89: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (1)

(Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 82/470/ΕΟΚ του Συμβουλίου στο εσωτερικό δίκαιο — Πραγματική άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις μη μισθωτές δραστηριότητες των απασχολουμένων σε ορισμένες βοηθητικές υπηρεσίες των μεταφορών και των πρακτόρων ταξιδιών καθώς και των εναποθηκευτών)

(92/C 10/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-306/89, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μαρία Κοντού-Durande) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: Εύη Σκανδάλου) που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωσή της με την οδηγία 82/470/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά με τα μέτρα που προορίζονται να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις μη μισθωτές δραστηριότητες των απασχολουμένων σε ορισμένες βοηθητικές υπηρεσίες των μεταφορών και των πρακτόρων ταξιδιών (ομάδα 718 ΔΤΤΒ) καθώς και των εναποθηκευτών (ομάδα 720 ΔΤΤΒ) (ΕΕ αριθ. L 213, σ. 1), παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, R. Joliet και F. Grévisse, πρόεδρους τμήματος, Κ. Ν. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco και M. Zuleeg, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: D. Louterman, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Δεκεμβρίου 1991 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωσή της με την οδηγία 82/470/ΕΟΚ του

Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά με τα μέτρα που προορίζονται να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις μη μισθωτές δραστηριότητες των απασχολουμένων σε ορισμένες βοηθητικές υπηρεσίες των μεταφορών και των πρακτόρων ταξιδιών (ομάδα 718 ΔΤΤΒ) καθώς και των εναποθηκευτών (ομάδα 720 ΔΤΤΒ), παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.

2. Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 1991

στην υπόθεση C-179/90 [αίτηση του Tribunale di Genova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Mercì Convenzionali Porto di Genova SpA κατά Siderurgica Gabrielli SpA(1)

(Διμενικές επιχειρήσεις — Μονοπώλιο εκ του νόμου — Κανόνες ανταγωνισμού — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιδιγένειας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων)

(92/C 10/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-179/90, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Genova (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Mercì Convenzionali Porto di Genova SpA και Siderurgica Gabrielli SpA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 7, 30, 85, 86 και 90 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, Sir Gordon Slynn, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse και P. J. G. Kapteyn, πρόεδρους τμήματος, G. F. Mancini, Κ. Ν. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias και M. Díez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: H. A. Rühl, εξέδωσε στις 10 Δεκεμβρίου 1991 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

(1) ΕΕ αριθ. C 288 της 16. 11. 1989.

(1) ΕΕ αριθ. C 179 της 19. 7. 1990.

1. Το άρθρο 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό προς τα άρθρα 30, 48 και 86 της ίδιας συνθήκης, δεν επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να αναθέτει με τη νομοθεσία του σε επιχείρηση εγκατεστημένη στο κράτος αυτό το αποκλειστικό δικαίωμα να οργανώνει τις λιμενικές εργασίες, ούτε να υποχρεώνει την επιχείρηση αυτή να χρησιμοποιεί, για την εκτέλεση των εργασιών αυτών, τις υπηρεσίες λιμενεργατικού σωματείου αποτελούμενου αποκλειστικά από ημεδαπούς εργαζομένους.
2. Τα άρθρα 30, 48 και 86 της συνθήκης, σε συνδυασμό προς το άρθρο 90 της συνθήκης, γεννούν υπέρ των ιδιωτών δικαιώματα, τα οποία τα εθνικά δικαστήρια υποχρεούνται να προστατεύουν.
3. Το άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης έχει την έννοια ότι μια λιμενική επιχείρηση ή/και ένα λιμενεργατικό σωματείο, όπως αυτά που περιγράφονται στο πρώτο ερώτημα, δεν μπορούν να θεωρηθούν, τουλάχιστον βάσει των στοιχείων που περιέχονται στην περιγραφή αυτή, ως επιφορτισμένα «με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 1991

στην υπόθεση C-192/90: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (1)

(Παράδοση κράτους — Συσκευασίες υγρών τροφίμων — Μεταφορά οδηγίας στο εθνικό δίκαιο)

(92/C 10/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-192/90, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Ricardo Gosalbo Bono) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Carlos Bastarache Sagües και Antonio Hierro Hernández-Mora, Abogado del Estado), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, επειδή δεν διαδίδασε στην Επιτροπή τα προγράμματα ελαττώσεως του άρους ή/και του όγκου των συσκευασιών υγρών τροφίμων που περιέχονται στα προς οριακή διάθεση οικιακά απορρίμματα, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 85/339/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για τις συσκευασίες των υγρών τροφίμων

(ΕΕ αριθ. L 176, σ. 18), ή/και επειδή δεν εκπόνησε τα εν λόγω προγράμματα, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, F. Grévisse και P. J. G. Karteyn, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco, M. Zuleeg και J. L. Murray, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 10 Δεκεμβρίου 1991 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Μη εκπονώντας τα προγράμματα ελαττώσεως του άρους ή/και του όγκου των συσκευασιών υγρών τροφίμων που περιέχονται στα προς οριακή διάθεση οικιακά απορρίμματα, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 85/339/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για τις συσκευασίες των υγρών τροφίμων, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.
2. Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 1991

στην υπόθεση C-19/91: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (1)

(Παράδοση — Μη εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου)

(92/C 10/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-19/91, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Xavier Lewis) κατά Βασιλείου της Βελγίου (εκπρόσωπος: J. Devadder), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι, παρά την εκδοθείσα από το Δικαστήριο απόφαση της 24ης Μαΐου 1988 στην υπόθεση 307/86, Επιτροπή κατά Βελγίου (Σύλλογή 1988, σ. 2677), το Βασίλειο του Βελγίου, εξακολουθώντας να μη θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα μεταφοράς στο βελγικό δίκαιο της οδηγίας 82/714/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 1982 περί θεσπίσεως τεχνικών προδιαγραφών για τα πλοία εσωτερικής ναυσιπλοίας (ΕΕ αριθ. L 301, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ και ιδίως από

(1) ΕΕ αριθ. C 179 της 19. 7. 1990.

(1) ΕΕ αριθ. C 50 της 26. 2. 1991.